

[Leonhard Hansen.]

staar i vor Magt, for at højne Arbejdernes Livsvilkaar, deriblandt sørge for, at Lønningerne bliver adskilligt højere, end de er adskillige Steder — jeg peger ikke paa noget bestemt Sted, ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen.

I øvrigt drejede det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Tale sig ikke saa meget om det fremsatte Lovforslag om Udsættelse af Loven som om at kritisere selve Overarbejdsloven. Overarbejdsloven bliver nu praktiseret, og dersom det, som det ærede Medlem gav Udtryk for, ikke drejer sig om ret mange Overarbejdstimer, hvis Overarbejdstimeantallet er saa latterligt ringe, som det ærede Medlem synes, er der vel ikke sket saa stor Skade ved denne Lov, som det ærede Medlem gav Udtryk for.

Det ærede Medlem talte for øvrigt om Afspadseringsfritimer. Den Ordning, det ærede Medlem sigter til, er den, vi har inden for forskellige Erhverv, ikke mindst inden for Metalindustrien, hvor Arbejdere og Arbejdsgivere er enedes om saakaldte Overarbejdsregler: Man fastsætter saa og saa mange Timer, som der maa arbejdes over om Ugen eller om Maaneden, og Timer ud over dette Antal bliver de saakaldte Afspadseringstimer. Jeg forstaar, at det er det ærede Medlems Ønske, at man bibeholder disse afspadseringsfrie Timer, der i de fleste Tilfælde drejer sig om 6 Timer om Ugen. Jeg forstaar godt, at vi ikke vilde være med til noget saadant; hvis man dækkede 6 Timer pr. Uge pr. Arbejder, vilde Loven have været fuldkommen virkningsløs, det havde ikke betydning, at nogen som helst var kommet i Arbejde. Jeg skal senere gøre opmærksom paa, hvor mange man i Øjeblikket med Bestemthed kan sige er kommet i Arbejde efter denne Lov.

Det ærede Medlem talte om, at der var saa mange arbejdsløse, 170 000 arbejdsløse. Netop derfor er det fuldkommen korrekt, at Rigsdagen har lavet en Lov, hvorved det er muligt at skabe Arbejde for nogle af disse mange Tusinder, som uden egen Skyld er smidt paa Gaden.

Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Bemærkning til Slut om, at man foreslaar, at Lovens Ikrafttræden udskydes, til man har undersøgt Lovens Virkninger. Hvordan kan man bære sig ad med at undersøge en Lovs Virkninger, naar dens Ikrafttræden er udskudt? Loven har nu været praktiseret igennem 3½ Maaned, og det er min inderligste Overbevisning, at naar

der er gaaet den nødvendige Tid til at passe Forholdene ind i hinanden, vil man se, at denne Lov kun har haft gavnlige Virkninger til alle Sider. Jeg har for øvrigt for mit Vedkommende været i Vilde-rede med, hvad Hensigten egentlig var med dette Lovforslag. Er der nogen Mening i at fremsætte et saadant Forslag 14 Dage efter, at Loven er traadt i Kraft? Det synes jeg ikke. Jeg kan ikke forstaa det, men maaske er jeg ikke saa sagkyndig paa det parlamentariske Omraade som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen og andre. Det er vel ikke, fordi man ikke har troet, det var alvorligt ment fra Regeringens Side, naar man gennemførte denne Lov, eller har man troet, at Regeringen blev bange, fordi der, straks efter at Loven var vedtaget, blev øvet Sabotage mod Opfordringen til Organisationerne om Forhandling for at tillempe en Ordning, eller tror man, at den Storm, som rejste sig imod Loven, skulde bevirke, at Flertallet finder det opportunt at vedtage det Forslag, som er fremsat om Udsættelse af Loven? Ministeren har sagt sin Mening, og jeg udtaler paa mit Partis Vegne, at vi er ganske enige med Ministeren. Vi vidste naturligvis, at denne Lov vilde møde Modstand, naar den traadte i Kraft, specielt hos Arbejdsgiverne, der har betragtet den som et Indgreb i deres hellige Rettigheder: at andre bestemte med om Arbejdstiden. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at udsætte Lovens Ikrafttræden og derved skabe Mulighed for overenskomstmæssige Aftaler, men der er jo i Loven givet tilstrækkelig Tid til Forhandling mellem Hovedorganisationerne. I Tiden fra Lovens Stadfæstelse den 7. Maj og til 1. Oktober, i alt 5 Maaned, havde man haft udmærket Anledning og Lejlighed til mellem Hovedorganisationerne at træffe betryggende overenskomstmæssige Aftaler, for saa vidt Viljen havde været til Stede, men det er den, det har skortet paa, specielt fra Arbejdsgivernes Side ... (Boeck-Hansen: Hvorfor det?). Det ved jeg ikke, det kan det ærede Medlem spørge dem om, der ved bedre Besked i saa Henseende end jeg. Prøv at spørge paa Nørrevold, der ved de nok noget om det. Hvem tror saa, at en Udsættelse paa et Aar, eller ligegyldig hvilken Tid, skulde blive benyttet paa bedre Maade end de fem Maaned, som man havde til at gøre det i? Forslaget om en Overarbejdslov har været fremsat her i Rigsdagen i fire Samlinger, forinden det blev vedtaget. Der havde været ualmindelig god Tid for Organisationerne til at træffe Aftaler, forinden Lov-